

J. Albert

Com a tot l'Estat espanyol, el diumenge 27 de maig es van celebrar al nostre poble les vuitenes eleccions locals des que a finals de l'any 1978 els espanyols tenim una Constitució democràtica. Però estes, des del meu punt de vista, no han sigut unes eleccions més. De fet, pense que han sigut les més especials de tota la recent història d'Ajuntaments democràtics.

Cal explicar doncs, quines ha sigut les circumstàncies que han fet que siga aixina i per tant parlar-ne més de cadascuna d'elles que del mes i mig llarg que va durar tot el procés electoral, des del 3 d'abril, quan es convoquen les eleccions, fins al diumenge 27 de maig.

ANTECEDENTS:

Si es pot destacar una circumstància per damunt de les altres i que dona origen a totes les demés, eixa no és altra que el projecte o proposta de PAI (Pla d'Actuació urbanística Immediata) que presenta l'empresa GEIMESA a l'Ajuntament per tal de reconvertir sol rústic en urbà industrial i que comprenia dues zones, la industrial del Mas de Boira i la destinada a abocador de residus tòxics i perillosos en la partida de Baix, a Cantallops, a més del traçat del vial que les ha d'unir.

No sé si dir que la campanya electoral començà llavors és una exageració, però el que sí està clar es que el dia que l'empresa GEIMESA i l'equip de govern de l'Ajuntament, aleshores presidit per Miguel Zaragoza Muñoz, presenten l'esborrany d'aquest projecte naix o comença una mobilització ciutadana, que després de tot un seguit d'esdeveniments acaba el 27 de maig amb els resultats que tots coneixem.

Mentre l'expedient del PAI feia el seu curs administratiu es constitueix la Plataforma antiAbocador de Residus Tòxics i Perillosos que ben aviat comarcalitza les seues activitats amb les plataformes de la Salzedella i Fanzara, on també volen instal·lar abocadors d'aquest tipus, de tòxics i perillosos, residus clar està. La constitució d'esta Plataforma tindrà una importància decisiva en el resultat electoral. Podria ser este el segon fet o circumstància de la que parlava al principi.

La data que pot ser marca un abans i un després és la del 12 de setembre de 2005, a un any i mig de les eleccions. Aquell dia el ple del nostre Ajuntament, amb l'oposició dels regidors del PSOE, que voten en contra, i d'una bon grapat de covarxins i covarxines, que es manifesten a la plaça d'Espanya, l'alcalde, Miguel Zaragoza, aconsegueix amb els vots del seu equip aprovar la requalificació de vuit-cents mil (800.000) metres quadrats de terreny rústic situat a les partides del mas de Boira i de Cantallops, en sol urbà industrial per tal d'ubicar un polígon industrial mediambiental i un abocador de residus tòxics i perillosos.

Llavors, tot i que l'equip de govern semblava compacte i unit, comencen a circular comentaris pel poble que dintre del Partit Popular hi ha discrepàncies o almenys diferències de criteri respecte a aquest projecte d'industrialització.

Cadascuna de les corrents d'opinió, la que estava a favor del projecte i la que estava en contra total o parcialment d'esta iniciativa, van intentar per tots els mitjans al seu abast explicar els pros i els contres i el perquè de la seua postura. Per una banda l'equip de govern de l'Ajuntament van organitzar unes Jornades Mediambientals, amb destacada participació de tècnics, professors universitaris i polítics.

Per part de la Plataforma es van dur a terme conferències, manifestacions i marxades als llocs dels abocadors, tant a les Coves, com a la Salzedella i Fanzara. Mesos després aquest moviment ciutadà també va arribar al Pla de l'Arc, per què a la Vall d'Alba es pensava instal·lar una incineradora, projecte que es va abandonar al poc temps, davant la contundent resposta de la gent, dels pobles del voltant i, probablement, també per la proximitat de les eleccions.

Ben prompte la majoria de la gent de les Coves va prendre postura i, desgraciadament, es van fer dos bàndols antagonics i fins ara sembla que irreconciliables. Molta gent del nostre poble segurament ho sofert o ha provocat situacions de violència verbal, com a conseqüència de participar en segons quin acte, dels molts que s'han dut a terme. Això a provocat que les relacions humanes al nostre poble hagen empitjorat perillosament, fins a arribar, en alguns casos, a deixar de saludar-se o a elegir el bar o la taula del bar on s'anava a prendre una cafè o una cervesa, en funció de qui estava allí en eixe moment.

Esta podria ser la tercera i tal vegada la més negativa de les circumstàncies que han envoltat la vida local de les Coves durant els darrers mesos i, per descomptat, les eleccions del 27 de maig. La convivència, almenys educada, entre alguns dels covarxins s'ha perdut de moment i costarà Déu i ajuda tornar a una situació de "normalitat".

Amb tot aquest enrenou anaven passant els mesos i el que fins ara semblaven diferències de criteri dins de l'equip de govern van passar a ser postures divergents. Leoncio Marin Agustina i la seua situació dintre del Grup Popular de l'Ajuntament

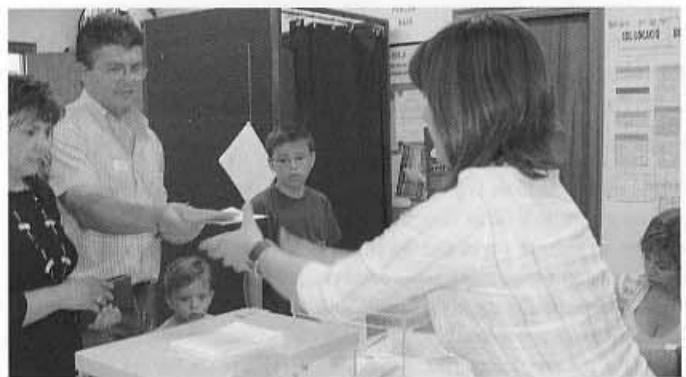
podria ser la quarta de les circumstàncies que ha pogut interindre en el resultat electoral de maig.

Estes postures divergents és van fer paleses a l'octubre de 2006, quan en el ple que es celebra el dia 6, Leoncio Marin trenca la disciplina de vot i dona suport a les mocions que presenta el PSPV-PSOE en un intent de retornar l'expedient de requalificació dels terrenys del futur parc industrial mediambiental i abocador, per tal d'aturar este últim. Les dues mocions s'aproven amb el seu vot i el dels quatre regidors socialistes.

Donat que este acord no s'arriba a complir i que finalment la Comissió Territorial d'Urbanisme aprova definitivament l'expedient del PAI del mas de Boira i de Cantallops, Leoncio Marin i els quatre regidors socialistes presenten, a primers de desembre de 2006, la primera moció de censura contra un alcalde de les Coves. Sembla ser que per defecte de forma, el secretari de l'Ajuntament, rebutja la primera moció. Açò augmenta si cap més la tensió existent tant a la Casa de la Vila com a la resta del poble. De nou els cinc regidors tornen a presentar la moció de censura que inclou com a candidat a l'alcaldia a l'esmentat Leoncio Marin. Finalment la moció es debat el dia 23 de desembre amb una expectació i presència de veïns mai vista a les Coves. Quan s'acaba la sessió, Leoncio Marin Agustina ix de l'Ajuntament com el quint alcalde de les Coves des de la restauració de la democràcia. A Miguel Zaragoza Muñoz li han faltat sis mesos per a poder acabar el seu mandat des que va ser elegit al juny del 2003.

Continuant de manera cronològica, un altre fet que anava a fer que estes darreres eleccions hagen sigut diferents a totes les altres tindria com a data de referència legal l'1 de gener de 2007. Romania entrava a formar part de la U.E. i per tant tots aquells ciutadans romanesos que així ho decidiren podrien votar a les eleccions locals. Com a poc açò distorsionava les previsions de vot dels partits polítics que pensaven presentar-se a les eleccions, ja que al nostre poble hi ha una important xifra de veïns amb nacionalitat romanesa.

Però el més que possible increment del cens electoral no estaria sols motivat per la inscripció de ciutadans romanesos, una part dels covarxins que viuen fora del nostre poble s'implica en la situació creada a les Coves i s'empadrona al poble per tal de tindre dret al vot. El cens electoral augmenta fins a passar dels 1.650 electors.

LA CAMpanyA ELECTORAL.

Tan prompte com els Butlletins Oficials publiquen els Decrets de convocatori d'eleccions, el 3 d'abril, comencen a córrer els terminis per tal de presentar les candidatures davant la Junta Electoral i conèixer les llistes i els caps de llista que aspiraven a ocupar l'alcaldia.